

Komunistična vzgoja. Kakor so poročali moskovski listi, se je osemletni deček Aleksander Sofonov pritožil pri krajevnem sovjetu, da njegovi starši z njim slabo ravnajo. Krajevno vodstvo komunistične stranke je zadevo preiskalo ter dognalo, da so starši kaznovali svojega dečka, ker ni hotel iti v cerkev ter nositi križec na prsiah. Vodstvo stranke je izdalo to sodbo:

Starši so nesposobni in nevredni, da vzgojijo svoje otroke v sovjetske državljane. Zato se jim otroci odvzamejo ter izročijo v nadaljnjo vzgojo državnemu komunističnemu zavodu. Sedaj pa osemletnemu Sofonovu ne bo več treba moliti, hoditi v cerkev, nositi križec na prsiah. Čista komunistična vzgoja ga bo vzgojila za pristnega brezbožnika.

čisla v njem mojstra na vzgojnem polju in se ga bo spominjal za njegov zlati jubilej z največjo ljubeznijo in hvaležnostjo.

Zlato pero

Zlato je bilo leta in leta slavljencevo pero, s katerim je napisal toliko spisov vzgojne vsebine. Sodeloval je z največjimi uspehi ter priznanji pri raznih cerkvenih listih, sestavljal molitvenike za mladino in odrasle in je še s posebnim veseljem zalagal »Slov. gospodarja« z njemu lastnimi izvirnimi dopisi vsak teden do zadnjega obolenja.

Na potovanjih

G. zlatomašnik je zelo mnogo potoval v svojem življenju. Obiskal je Sveto deželo, vsa največja evropska mesta in med temi parkrat Rim, bil je v Parizu ter Londonu in še letos bi bil potoval z mariborskim avtobusom v Dolomite, da mu ni prekrizala lepega potovalnega načrta bolezen.

Vesele, resne in poučne doživlja je s potovanj je znal z vso živahnostjo pripovedovati in slikati dijakom in drugim v pouk ter zabavo.

Zgled v življenju

Naziv »zlati gospod« pristoja g. zlatomašniku zaradi njegovega vsestransko zgledega življenja.

Že z domače kmečke grude je vzel s seboj v življenje ljubezen do Boga, cerkve, mladine in domovine. Naštete materine in očetove darove je izpopolnil v svojem neumorno delavnem življenju do zgledega za stanovske tovariše in vse, ki so imeli priliko spoznati njegovo blago srce.

Gostoljubnost in darežljivost

Kjer koli se je pojavljal v družbi g. Vreže, je bilo veselo. S prirojeno veselostjo in živahnostjo je znal družiti od vstopa v javnost do danes občudovanja vredno gostoljubnost in darežljivost napram dijaštvu in neštetim, ki so se zatekali k njemu po pomoč.

Kar je g. Vreže z naporom zaslužil, je tudi razdal. Pravo čudo je, da si je kupil na hribu Sv. Roka nad Šmarjem njegov največji ponos: lično hišo z vinogradom ter sadonosnikom. Bogznanj koliko se jih je že s te točke divilo bajno krasnemu razgledu ter se veselilo pod monsignorjevo streho obložene mize in rujne kapljice iz njegove kleti!

Častitka »Slov. gospodarja«

G. monsignoru in profesorju se bo izpolnila prihodnja nedeljo, 21. avgusta, njegova najiskrenejša želja, da se bo zahvalil z najsvetejšo daritvijo Vsemogočnemu za vse obilne talente, s katerimi ga je obdaril in katere je znal spreminjati v zlato za Boga, svojo dušo, cerkev, mladino in domovino. Preštevilnim častitkam iz vseh krajev Jugoslavije se pridružuje z največjim veseljem »Slov. gospodarja« z zahvalo za dosedanje sodelovanje ter z gorečo željo: Od zlata do dijamanta!

Življenjsko zlato ob zlati sv. maši

(Za 50 letni mašniški jubilej g. monsignora J. K. Vreže)

Od pamtiveka ima človeštvo srebro in zlato za najbolj čislani ter iskani zlahkni kovini, po katerih si uravnava denarno vrednost in sploh premoženje.

Dragocenost srebra in zlata je prenesel človek celo na svojo življenjsko pot, katero naziva že od nekdaj: srebrni in zlati jubilej.

Kakor je srebra več nego zlata, so tudi srebrni jubileji bolj pogostni — zlati posebna milost nebes.

Zlata proslava

Vsemogočni je odlikoval vsem znanega monsignora in profesorja g. Janeza K. Vreže že 16. julija z zlatim mašniškim jubilejem, katerega ni mogel proslaviti ta dan zaradi razrahljanega zdravja. Božja in zdravniška pomoč sta okrepili jubilan-ta toliko, da bo obhajal zlato sv. mašo dne 21. avgusta v rojstnem kraju v lepem Šmarju pri Jelšah, kjer mu bo pripravila v znak priznanja ter hvaležnosti domača občina po zahvalni sv. daritvi v župni cerkvi v krogu najodličnejših osebnosti, sorodnikov, prijateljev, znancev ter sorojakov jubilejno proslavo s častitkami in željami, da bi pridjal ljubi Bog, v kojega službi je g. slavljencec z vsemi telesnimi močmi ter obilnimi duševnimi zmožnostmi, še nekaj let krepkejšega zdravja.

Iz življenja in delovanja

G. monsignor Vreže se je rodil 4. junija 1862 v Šmarju. Po odlično končani srednji šoli in bogoslovju je prejel v Mariboru 16. julija 1888 mašniško posvečenje.

Kaplanoval je v Šmartnu pri Slovenjgrašču in v Jarenini, od koder je prišel za kornega vikarja v Maribor leta 1891. V službi ljudskošolskega kateheta je bil na mariborski deški šoli od 1892 do 1899, narkar je bil imenovan za profesorja na moško učiteljsko, kjer je vztrajal desetletja, do upokojitve.

Tudi v zasluženem pokoju živi in neutrudljivo dela g. jubilan-t v Mariboru v cerkvi in pri »Slov. gospodarju«.

Sv. oče ga je odlikoval za njegove številne cerkvene zasluge z imenovanjem za monsignora leta 1926.

Istega leta je prejel od kralja za narodnovzgojno delo red sv. Save IV. stopnje.

Zlati gospod

Vsa Slovenija pozna ter visoko ceni vsestransko delovanje ter zgledno življenje g. jubilan-ta, kateri zasluži ob petdesetletni mašniški proslavi v polni meri naziv: zlati gospod.

Slavljencec kot govornik

Ne dalo bi se odtehtati z zlatom, koliko dobrega je storil mladi in veseli Vreže že koj po prvem vstopu v javnost kot iskan cerkveni ter ljudski govornik.

Najbrž ni cerkve v naši škofiji, v kateri bi ne bil oznanjal s svojim promovitim

glasom v največjem navdušenju besede božje.

Vabljen je bil zaradi izredne govorniške nadarjenosti k neštetim duhovniškim ter svetnim jubilejem. Veseli se pa tudi slave pravega ljudskega govornika na raznih društvenih ter drugih prireditvah.

Za blagopokojnim profesorjem dr. A. Medvedom ni bil noben lavantinski duhovnik tolikokrat klican na govorniški oder, kakor ravno g. zlatomašnik J. K. Vreže.

S posebnim darom govora je razdeljeval g. jubilan-t dolga, dolga leta zlato božjih resnic, narodne zavednosti in kulturnega dviga med dobri slovenski narod.

Vzgojitelj

S posebno govorniško nadarjenostjo in občo marljivostjo je družil in delil g. monsignor desetletja tudi zlato prave krščanske vzgoje med najmlajše na vadnici in med bodoče vzgojitelje na učiteljski. Vsak slovenski učitelj pozna dobrega gospoda,

Novice

Nesreče

Hude posledice dveh udarov strele. V Bohovi pri Mariboru je udarila strela skozi okno hiše pri Vernikovi. V trenutku udara je sedela gospodinja pri oknu ter

šivala. Strela je Vernikovo omamila in ji vzela dar govora. Nezavestno gospodinja so oddali v mariborsko bolnišnico. — V Morju pri Framu je povzročil udar strele na domačiji Franca Šterna 40.000 din škode.